

Sommerhuse

Sommerhuse står langs søens bred og stirrer
ned i den aflange søs grå genskær fra himlen
der breder sig ud over sensommeren
peger på os med sine kolde vinde
der blæser her og der
så træernes blade bevæger sig en smule
bare for at give lidt tilbage af det den tog.

Snart bliver det mørkere, men indenfor tændes lyset
og varmen fra brændeovnene vælder frem, lyser op
over den lange sø som var der noget i vejen
men det er der ikke, der er slet ikke noget i vejen.

Alt er lige som det skal være
også nu hvor det ikke kan blive mørkere udenfor
også selvom den sitrende varme fra brændeovnene
bliver ved med at bevæge sig
også selvom der ikke altid er lys og varme
i disse sommerhuse
der stirrer så farvestrålende ud i det mørke
der omslutter
alt det der ikke kunne undslippe
alt det der ikke kunne holdes fast
alt det der ikke kunne gives efter for.

Så er det kun sproget, der helt af sig selv
opløses i en konjunktiv:

*Lo que significa para mi es que
la casa del campo no se siente
que pertenezca a un lugar¹*

Senere hen tilføjedes en subjuntivo
pretérito imperfecto:

*Si yo fuera un color
sería crepúsculo porque
este reflecta mi alma²*

¹ Det, som det betyder for mig, er, at sommerhuset føler, at det ikke hører til noget sted.

² Hvis jeg var en farve, ville jeg være tusmørke, fordi det reflekterer min sjæl.